

gynder at bruge kræfter og tid på at kræve ham udleveret. Vi kan jo faktisk ikke kræve en mand udleveret fra et land, når vi ikke ved, hvilket land han er i. Jeg har ingen viden om, hvor han er. Jeg tror heller ikke, at fru Anne Grete Holmsgaard har det. Jeg fik i hvert fald ikke svar her fra talerstolen på, om fru Anne Grete Holmsgaard ved, hvor han er.

Formanden:

Den tredje og sidste kort bemærkning til fru Anne Grete Holmsgaard. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er da dejligt at høre, at Dansk Folkeparti kritiserer regeringen. Det er da helt skønt og helt nyt. Så jeg vil da bare sige til hr. Peter Skaarup, at når man ikke kan få svar på det ene, så kan man da heldigvis få svar på det andet. Tak for det.

Formanden:

Inden vi går til den næste ordfører, skal jeg oplyse, at sagerne under punkt 3-8, der er førstebehandling af forskellige forslag fra økonomi- og erhvervsministeren, udgår af dagsordenen for mødet i dag. De vil komme til første behandling fredag den 28. marts.

Så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Der er spørgsmål, der kun kan besvares med enten et ja eller et nej. Der findes situationer, hvor neutralitet er umulig, og der er øjeblikke, hvor passivitet fører til langt mere vidtrækkende og gruppvækkende konsekvenser end den aktive handling.

Et sådant spørgsmål, en sådan situation, et sådant øjeblik har vi med at gøre i dag. Vi står i dag med en opgave, der kræver af hver af os, at vi tager stilling.

En beslutning om dansk deltagelse i militær aktivitet er en af de alvorligste og vanskeligste beslutninger, man overhovedet kan stilles over for som folkevalgt. For det handler om liv og død, og det gør det, uanset hvilken konklusion man når frem til. Det er en beslutning, der derfor helt naturligt kalder på stærke følelser i hver eneste af os, følelser, der trækker i hver sin retning, for ingen anstændige fornuftsmennesker ønsker krig, ligesom ingen anstændige fornufts-

mennesker ønsker at støtte terrorisme og mordiske diktatorer.

Det er nu engang ikke nok, hvis man vil fred, at man selv er fredelig. Sådan sagde den radikale forsvarsordfører i 1998, da SR-regeringen anbefalede en militær afvæbning af Saddam Hussein. Det er så sandt i dag her i år 2003, som det blev sagt i 1998 den dag, hvor Det Radikale Venstre sammen med Socialdemokratiet havde regeringsmagten og følte både ansvar og handlekraft.

I onsdags henviste venstrefløjen gentagne gange til, at der ikke er folkelig opbakning til at bidrage militært til afvæbning af Saddam Hussein. Det har hverken regeringen eller vi i Det Konservative Folkeparti på noget tidspunkt benægtet. Vi er fuldt ud klar over, at dette ikke er en sag, hvortil man tager stilling uden svære overvejelser.

Men der kommer tidspunkter, hvor man må se bort fra de nemme løsninger og svar, hvor man må påtage sig lederskabets ansvar og rolle. I den situation nytter det ikke at lukke øjnene for kendsgerningerne. Der nytter det ikke bare at repræsentere de vælgere, der har valgt én. Der må man også påtage sig at lede vælgerne på grundlag af de holdninger, man er blevet valgt på.

Da vi i den konservative folketingsgruppe traf vores beslutning, søgte vi ikke det populære eller nemme standpunkt. Vi søgte efter nøje overvejelser af de moralske, de juridiske og de politiske aspekter i dette spørgsmål at finde frem til det rigtige, det rigtige svar, det rigtige standpunkt.

Det har været en svær beslutning, men vi er ikke i tvivl om dens rigtighed, og vi ryster ikke på hånden, for skærer man ind til benet, består denne sag af et valg mellem på den ene side aktiv støtte til den frie og demokratiske verden og på den anden side passiv laden stå til, som kun er til fordel for diktaturets despoti og terrorisme. I det valg er Det Konservative Folkeparti ikke i tvivl om, på hvilken side vi vil kaste vores kræfter ind. Det vil og må altid falde ud til fordel for den frie og demokratiske verden.

Kl. 16.00

Listen over Saddam Husseins forbrydelser mod menneskeheden er længere, end jeg i dag har taletid til at remse op. Men lad mig bare nævne et par af hans ugerninger. Han har foreløbig evnet at starte to krige mod nabolande med mere end en million døde til følge. Han har anvendt kemiske våben mod sin egen befolk-